

a odsoudil ho pro tento přestupek. Je tedy stížnost po této stránce bezdůvodná.

Ježto trestní nález první stolice a nař. rozhodnutí vyměřují st-li trest pro více trestních činů jednotně, avšak nař. rozhodnutí, pokud jím byl st-l uznán vinným přestupkem § 16 zák. o stav. živn., bylo zrušeno, a ježto byl zrušen také výrok, pokud jím byl st-l uznán vinným, že neoprávněně prováděl tesařské práce na stavbě Jana J., dlužno také zrušiti výrok o trestu uloženém st-li, a to v jeho celistvosti.

Č. 9488.

Řízení správní: Zákonitost rozhodnutí úřadu správního po stránce formální dlužno posuzovati podle norem upravujících řízení správní, které platily v době vydání onoho rozhodnutí, t. j. v době jeho doručení straně.

(Nález ze dne 17. listopadu 1931 č. 16.866.)

V ě c: Ing. Hynek K. v L. proti ministerstvu obchodu a proti zemskému úřadu v Praze o instanční pořad.

V ý r o k: S t í ž n o s t s e z a m í t á p r o b e z d ů v o d n o s t .

D ů v o d y: Zsp v Praze výnosem z 30. listopadu 1928 zamítla odvolání st-lovo z výměru osp-é v M. ze 3. srpna 1928, kterým byla na základě ustanovení § 54 odst. 2 živn. ř. určena stanoviště pro autobusy, dopravující v M. periodicky osoby, a stanoviště pro omnibusy určitých kaváren.

Nař. rozhodnutím z 29. března 1929 zrušilo min. obch. z podnětu dalšího odvolání st-lova na základě ustanovení § 146 odst. 4 živn. ř. v odpor vzatý výnos zsp-é, pokud v něm bylo st-li dáno poučení, že má právo odvolat se k min. obch. a nařídilo zemskému úřadu, aby vydal a st-li doručil nové rozhodnutí s poučením, že toto rozhodnutí je konečné. Rozhodnutí své odůvodnilo min. tím, že výnos zsp-é byl st-li doručen dne 8. ledna 1929, tedy po dni, kdy nabyl účinnosti zák. č. 125/22, takže není podle jeho čl. 8 odst. 2 a 4 další opravný prostředek přípustný.

Následkem toho vyslovil zemský úřad v Praze v rozhodnutí z 21. května 1929, jež je stížností rovněž v odpor bráno, že opravuje, doplňuje a pozměňuje výnos býv. zsp-é v Praze z 30. listopadu 1928, pokud jde o poučení o opravných prostředcích. Rozhodnutí toto bylo prohlášeno za konečné a dodáno, že se zřetelem k ustanovení čl. 8 odst. 2 zák. č. 125/27 nelze proti němu užiti dalších opravných prostředků. — — —

Proti rozhodnutí min. obch. namítá stížnost, že býv. zsp vydala své rozhodnutí z 30. listopadu 1928 tohoto dne, tedy ještě v době, kdy byl ve věcech živn. přípustný pořad instancí ke třetí stolici a proto právem vyhradila st-li právo odvolací k min. obch. Než rozhodnutí úřadu, které obsahem svým působí na práva strany, je podle všeobecných zásad řízení správního, pokud ve správních předpisech není ustanoveno jinak, vydáno teprve doručením písemného jeho vyhotovení a nikoli již dnem, kterým je datováno, neboť doručení jest součástíku aktu správního. Tato zásada byla pojata do § 72 odst. 2 vl. nař. č. 8/28. Zákonitost rozhodnutí úřadu

správního po stránce formální dlužno posuzovati podle norem upravujících řízení správní, které platily v době jeho vydání, t. j. v den jeho doručení.

Rozhodnutí býv. zsp-é bylo st-li doručeno dne 8. ledna 1929. V té době platil zák. č. 125/27, podle jehož čl. 8 odst. 2 z rozhodnutí zemského úřadu jako odvolacího není další odvolání přípustno. Za platnosti tohoto zákona nebylo min. obch. kompetentní, aby rozhodovalo o právním prostředku proti rozhodnutí zemského úřadu jako odvolacího. Ježto však toto rozhodnutí obsahovalo poučení o opravných prostředcích, které v den doručení nebylo správné, bylo rozhodnutí to podstatně vadné, neboť odporuje zásadám řízení správního, když úřad nesprávným poučením uvádí stranu v omyl a tím zhoršuje její procesní posici. K této podstatné vadě má však odvolací instance přihlídnouti z povinnosti úřední. To také min. obch. učinilo, když zrušilo rozhodnutí opatřené nesprávným poučením a nařídilo, aby bylo straně doručeno nové rozhodnutí opatřené poučením správným.

Je ovšem pravda, že zemský úřad nevydal st-li na místo zrušeného rozhodnutí býv. zsp-é nové rozhodnutí, nýbrž vyslovil, že rozhodnutí z 30. listopadu 1928 opravuje a pozměňuje, pokud jde o poučení o opravných prostředcích. Toto rozhodnutí zemského úřadu možno chápati tak, že tento úřad rozhodl ve věci samé právě tak, jako býv. zsp až na poučení o opravných prostředcích a prohlásil toto své rozhodnutí za konečné. Tak také chápal st-l rozhodnutí zemského úřadu, neboť jeho stížnost podaná k nss obsahuje námitky proti přeložení stanoviště autobusu st-lova pro periodickou dopravu osob. Nebyl tedy st-l zmíněnou nepřesností rozhodnutí zemského úřadu ve svém právu obrany dotčen. — — — — —

Č. 9489.

Pracovní právo: * Cizinec, jenž přišel na území Čsl. republiky před 1. květnem 1923 a má zde od té doby nepřetržitě své stálé bydliště, neztrácí tím, že se na čas odebere do ciziny, nárok na osvědčení podle § 2 odst. 2 zák. o ochraně domácího trhu práce č. 39/28.

(Nález ze dne 18. listopadu 1931 č. 8205/29.)

Prejudikatura: Boh. A 2914/23.

Věc: Otto D. v P. proti ministerstvu sociální péče o osvědčení podle zák. o ochraně domácího trhu práce.

Výrok: Nař. rozhodnutí se zrušuje pro nezákonnost.

Důvody: St-l požádal zsp-ou v Praze za vydání osvědčení podle § 2 zák. o ochraně domácího trhu práce, udávaje, že bydlí od svého šestého roku nepřetržitě v obvodu Čsl. republiky, kde má i všechny své příbuzné, kteří jsou čsl. státními občany, a že pouze od 10. března 1924 do 19. července 1924 dlel za hranicemi na studijní cestě v Itálii, kam odebral se hlavně z důvodů zdravotních.